Ao. 1858. **Dingsdag**

No. 118. **2 October.**

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 1 October 1858.

De Agenten van Politie H. C. L. Rink en F. B. Ries, zijn onder de nadere goedkeuring des Konings, uit 's Lands dienst *ontslagen*.

Bij afwezigheid van den Gouvernements Secretaris,
De Hoofd-Commies,
J. E. WESENHAGEN.

Gouvernements-Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1858.

1 Oct. Van den Slaaf *Joseph*, geboren in 1839, zoon van *Cornelia*: toebehoorende aan H. L. de Villeneuve.

» » Van het Slavenkind *Truitje*, geboren in 1843, dochter van *Margaretha*, toebehoorende voor den vrijdom aan M. J. Houthakker.

» » Van het Slavenkind *Catharina*, geboren in 1845, dochter van *Sabana*; toebehoorende aan E. M. Bunker.

Bij afwezigheid van den Gouvernements Secretaris,
De Hoofd-Commies,
J. E. WESENHAGEN.

Eerste Afkondiging.

Gouvernements-Secretarie.

Post-Kantoor.

De per de koloniale Schroefstoomboot *Paramaribo*, Kapt. J. F. MEIJER, via *Coronie* en *Nickerie* naar *Demerarij* te verzenden Brieven-pakketten, zullen op **Maandag** den 4n. dezer, des middags ten **12 ure**, worden gesloten.

Paramaribo, den 30 September 1858.

De Ambtenaar tijdelijk belast met de Posterij,
E. C. WESENHAGEN.

Uitgaande Regten.

De Administrateur van Financien brengt ter kennis van de daarbij belang hebbenden, dat de prijzen waarnaar de Uitgaande Regten zullen worden geheven der gedurende het *Vierde kwartaal* dezes jaars dezer kolonie uit te voeren navolgende Producten zijn bepaald als: van

Arrowroot of *Gomma*	op *f*	25,00	per 100 pond.
Bananen	» »	—40	» bos.
Confituren	» »	2,00	» stoop.
Huiden	» »	13,00	» 100 pond.
Kakao	» »	25,00	» 100 »
Katoen (*schoone*)	» »	34,00	» 100 »
Katoen (*vuile*)	» »	17,00	» 100 »
Koffij (*heele*)	» »	25,50	» 100 »
Koffij (*gebroken*)	» »	13,00	» 100 »
Koorn (*gepeld* in vat.)	» »	10,00	» 100 »
Koorn (*ongepeld*)	» »	6,00	» 600 spier.
Kwassiehout	» »	1,00	» 100 pond.
Melassie	» »	30,00	» 100 gallon de gallon berekend op 6 Am. pinten.
Oranjeschillen	» »	10,00	» 100 pond.
Patattes	» »	1,00	» 100 »
Pindaas	» »	4,00	» 100 »
Rijst	» »	12,00	» 100 »
Rijst (*ongepeld* of *in de bast*)	» »	6,00	» 100 »
Rum en *Dram* ter sterkte van 20 graden *hygrometer* en daarboven	» »	125,00	per 100 gall de gall. berekend op 6 Amst. p.
en ter sterkte beneden de 20 graden *hygrometer*	» »	93,00	per 100 gall de gall. berekend op 6 Amst. p.
Suiker	» »	11,00	» 100 pond
Toncaboonen	» »	50,00	» 100 »
Vischlijm	» »	25,00	» 100 »

Amsterdamsch gewigt en maat.

Van alle voortbrengselen dezer Kolonie in deze prijsregeling niet opgenomen, zal bij den Uitvoer het regt worden geheven, volgens eene alsdan te bepalen billijke waarde met uitzondering van *Houtwaren* welke *vrij* zijn van Uitgaande Regten.

Paramaribo, den 29 September 1858.

De Administrateur van Financien voornoemd,
A. DE MAN.

Wordt bij inschrijving te koop aangeboden, van plant. *Catharina Sophia*:

150 vaten SUIKER,
15 PUNCHEONS RUM,
hooge Proef,
en 3000 GALLONS MELASSIE,

ingevolge voorwaarden van verkoop, welke voor gegadigden ter inzage liggen ter Administratie van Financien.

De bus der inschrijvings billetten ter Gouvernements Secretarie zal geligt worden op Maandag den 4 dezer, des voormiddags ten 9½ ure.

Paramaribo, den 1 October 1858.

De Administrateur van Financien,
A. DE MAN.

De Administrateur van Financien biedt bij inschrijving, tegen *Contante Betaling* bij de aflevering, te koop aan:

125,295 Nederl. ponden **gegoten Yzer**, bestaande uit Kanonnen, Bommen, Draaibassen, Granaten en Kogels.

7950 Nederl. ponden **geslagen Yzer**, uit geweerloopen enz.

te bezigtigen te Fort *Zeelandia*, op het Fort *Nw. Amsterdam* en op den post *Leijden*, alwaar de Voorwerpen voor rekening en risico van den kooper moeten worden afgehaald, en zulks bij kavelingen, ingevolge daarvan opgemaakte lijst, liggende ter inzage van gegadigden ter Administratie van Financien.

De bus der inschrijvings billetten ter Gouvernements Secretarie, zal geligt worden op Zaturdag den 9 dezer maand, des voormiddags ten 10 ure.

Paramaribo, den 1 October 1858.

De Administrateur van Financien,
A. DE MAN.

Transporten.

[10670] Den 28sten September 1858. S. Lijons als in huwelijk hebbende E. M. Noble aan W. Wiessel, van het bloote Erf aan de *Hooge straat*, N. W. La. E No. 371.

Idem. B. C. van den Ende qq. en D. M. Uhlenkamp qq Mr. A. Bakker en Jhr A. L. Coenen te *Rotterdam* in hoedanigheid als gemagtigden:

Van Vrouwe F. C. E. Alting Siberg Douariere van wijlen Jhr. C. J. van der Does, zoo uit eigen hoofde dan nog in hoedanigheid van Moeder en wettige Voogdes over haren minderjarigen zoon W. van der Does;

Van Vrouwe J. E. van der Does Echtgenoot van J. A. van den Ouwelant;

Van G. W. van der Does;

Van J. D. M. van den Bosch als usufructuaire Erfgenaam van wijlen zijne Echtgenoote Vrouwe J. A. van der Does;

Van M. A. Rees;

Van Vrouwe J. P. Rees Echtgenoote van H. Mauritz;

Van Vrouwe F. E. B. S. Rees Echtgenoote van F. J. J. van Hoven;

Van Vrouwe G. P. van der Does Echtgenoote van A. H. A. von Zschock aan Corneille Marie St. Martin en Jhr. Albert Leonard Coenen van de *helft* in de Plantaadje *Nieuw-Timotibo* c. a. gelegen in deze kolonie aan de rivier *Rio Perica*, ter regter en linkerhand in het opvaren tusschen de Plantaadjen *Capoerica* en *Scribo*.

Paramaribo, den 29 September 1858.

De Griffier bij het Geregtshof,
Bij indispositie van denzelven,
W. C. GRUNBERG,
Commies.

Berigt aan Zeevarenden.

Naar aanleiding der Resolutie van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur dd. heden No. 6, wordt ter kennis van belanghebbenden gebragt, dat het Vuurschip *Suriname*, uithoofde van vereischte voorziening, gedurende een *Tiental* dagen *niet buiten* zal liggen.

Paramaribo, den 1 October 1858.

De waarn. Havenmeester,
J. VAN LIER.

Vervolg van het MAIL-NIEUWS.

De Engelsche drukpers is nog altijd zeer verbolgen op Cherbourg en het bezoek van de koningin aldaar. Zelfs die bladen, die de zaak van het gunstigst standpunt willen bezien hebben, zijn toch van meening, dat het gouvernement niets mag verzuimen, wat strekken kan, om de kusten in den besten staat van verdediging te stellen en de strijdkrachten ter zee zoo veel doenlijk te vermeerderen. Reeds is dan ook het effectief van de beide korpsen artillerie en genie verdubbeld; het korps mariniers is verdubbeld en men spreekt er van dat ook het korps kustwachters mede eens zoo sterk gemaakt zal worden. Bovendien moet het plan bestaan, om eene aanzienlijke uitbreiding te geven aan de kustbatterij.

Intusschen werd veel besproken de rede van een lid van het parlement te Cherbourg uitgesproken, de heer Lindsay, die teregt heeft doen opmerken, dat het even dwaas zou wezen van Frankrijk, om eene zeemogendheid te worden als Engeland, om eene landmogendheid te zijn als Frankrijk. Frankrijk bezit zoo min de elementen om eene groote zeemogendheid te zijn, als Engeland om eene groote militaire mogendheid te worden. De heer Lindsay heeft echter niet bewezen, dat Frankrijk *niet* zoo dwaas is. Het getal is niet gering dergenen die gelooven dat de alliantie zoolang duren *moet*, tot de Fransche zeemagt in staat zal zijn, om de Britsche het hoofd te bieden."

— Keizer Napoleon reisde in Bretagne en werd overal met eene geestdrift ontvangen, die zonderling afsteekt bij de legitime kleur die deze landstreek anders bij uitnemendheid heeft gekenmerkt. Men houdt die reis van den Keizer dan ook voor eene van die regt practische daden, die hem kenmerken en getuigen van zijn helderen blik in zijn eigen toestand. Alvorens het grondgebied van Bretagne te verlaten, heeft de keizer te Rennes eene redevoering uitgesproken, te merkwaardig om hier niet ingelascht te worden. Ziehier hoe hij zich uitdrukte, in antwoord op de aanspraak van den president van den algemeenen raad aldaar:

» *Mijne Heeren!*"

» Ik ben in Bretagne gekomen uit pligtbesef en sympathie. Het was pligt voor mij om dat gedeelte van Frankrijk, dat ik nimmer bezocht, te leeren kennen. Het was eindelijk voor mij eene behoefte geworden, om mij te midden van het volk van Bretagne te bevinden, dat vóór alles monarchaal, Katholiek en krijgshaftig is.

» Dikwerf heeft men het willen doen voorkomen, alsof de departementen van het westen, met andere gevoelens bezield waren dan die van het overige gedeelte der natie. De warme toejuichingen waarmede de keizerin en waarmede ik zelf gedurende onze geheele reis begroet werden, logenstraffen eene dergelijke bewering. Indien Frankrijk uit zijnen aard niet ten eenenmale homogeen is, dan is het toch eenstemmig in zijne gevoelens. Het wil een bewind, hecht genoeg om elken kans van welslagen aan nieuwe omwentelingen te ontnemen; verlicht genoeg, om waren vooruitgang en de ontwikkeling der menschelijke faculteiten in de hand te werken; regtvaardig genoeg, om alle eerlijke lieden, welke ook hunne staatkundige antecedenten zijn, om zich heen te doen scharen, gemoedelijk genoeg, om vrijheid van godsdienst te huldigen tijdens het verklaart dat het openlijk de Katholieke godsdienst beschermt, een bewind eindelijk, dat door innerlijke eensgezindheid sterk genoeg is, om, gelijk het betaamt, in Europa geëerbiedigd te worden, en het is nu, omdat ik, uitverkorene der natie, die denkbeelden vertegenwoordig, dat ik allerwege het volk langs mijnen weg zag toestroomen en mij door zijne demonstratiën moed zag inspreken.

» Geloof mij, Mijne Heeren, wanneer ik u verzeker dat de herinnering aan onze reis in Bretagne, diep geworteld zal blijven in mijn hart en in dat der keizerin. Wij zullen de treffende belangstelling niet vergeten die wij voor den keizerlijken prins, zoowel in de steden als ten platten lande, opmerkten, daar de bevolkingen overal van onzen zoon gewaagden als van het onderpand harer toekomst.

» Ik bedank er u voor, Mijne Heeren, dat gij dit feest georganiseerd hebt, daar het mij de gelegenheid verschafte, u mijne meening te kennen te geven. Ik eindig met een toast op Bretagne, dat hier zoo waardiglijk vertegenwoordigd is. Dat Bretagnes landbouw zich weldra ontwikkele; dat zijne gemeenschapswegen voltooid worden, dat zijne havens zich verbeteren; dat zijn handel en nijverheid bloeijen; dat kunsten en wetenschappen, waaraan mijne ondersteuning niet ontbreken zal, welig in Bretagne tieren; maar dat Bretagne, zijnen loop op den weg der beschaving versnellende, ook de edele gevoelens ongeschonden beware, die het sedert eeuwen zoo zeer onderscheiden; dat het die eenvoudige zeden, spreekwoordelijke rondborstigheid, die trouw aan het gezworen woord en die volharding in zijne pligten, wete te bewaren, als ook die onderwerping aan den wil van God, die over de nederigste stulp en over de grootste rijken gelijkelijk waakt.

» Ziedaar mijne wenschen: weest gij, mijne Heeren, daarvan overal de waardige tolken."

— De keizer is den 21 op St. Clou teruggekeerd.

— De expeditie, welke Frankrijk gemeenschappelijk met Engeland, tegen Madagaskar zou ondernemen, is thans bepaald vastgesteld.

— De *Times* zegt te verlangen dat de Westersche mogendheden de geldverspilling van den sultan zullen beteugelen.

— Van welken aard de finantieele toestand van het Turksche rijk is, kan men nagaan uit de volgende opgeven. De sultan is o. a. schuldig: 12 millioen aan het leger, 12 millioen aan de Marine en 48 millioen aan huishoudelijke zaken. Men betaalt de ambtenaren met schatkistbiljetten, waarop men om ze tegen geld te verwisselen, zeven ten honderd moet verliezen. Alleen aan huwelijks-kosten voor zijne vele zoons en dochters, geeft de sultan jaarlijks 10 millioen gulden uit. Het inkomen van den sultan is viermaal grooter dan dat van Koningin Victoria.

— Wijders deelt de *Moniteur* twee brieven mede uit Tien-sin van den 3den en den 7den Junij, waarvan de inhoud op het volgende nederkomt: In den avond van den 2den Junij kwamen de beide Chineesche gevolmagtigden te Tiensin aan en zonden den daarop volgenden dag berigt van hunne aankomst aan de gevolmagtigden van Engeland, Frankrijk, Rusland en de Vereenigde Staten. Den 6den volgde de eerste officieele bijeenkomst van den Franschen gevolmagtigde met de mandarijnen uit Peking. De daartoe geregelde staatsietogt ging des namiddags ten 3 ure op weg uit Yamun, waar baron Gros en lord Elgin hunne residentie hielden. De trein werd geopend door de mariniers van het ladingscorps der *Dragon*. Hierop volgde het muziekcorps van het fregat *Nemesis*, benevens een peloton marine infanterie. De draagkoets van baron Gros werd door 8 man, in groen zijden met rood afgezette montering, bediend, terwijl de draagzetels van den gezantschapssecretaris, en de overige vertegenwoordigers slechts door vier dragers bediend werden. De bevelhebber der *Audacieuse* begeleidde te paard den optogt, die door een peloton marine infanterie benevens de matrozen der *Avalanche* gesloten werd. De trein ging over eene schipbrug van het groote kanaal door de voorstad naar de vlakte, alwaar de Budhatempel zich verheft, in welken de mandarijnen de Franschen afwachtten. »Meer dan 100,000 Chinezen stonden daar als toeschouwers bijeen. In den achtergrond der kale vlakten zag men de tenten en van het Chineesche kamp. De baron Gros betrad, onder het spelen der Chineesche muzijkkorpsen, het tempelgebouw, op welks drempel hij door de mandarijnen werd ontvangen, waarna hij tusschen de beide gevolmagtigden eenen zetel innam. Hierop volgde de uitwisseling der volmagten. Nadat de beide grootwaardigheidsbekleeders de handteekening van keizer Napoleon eenige oogenblikken oplettend hadden bekeken, gaven zij den wensch te kennen, dat het tusschen China en Frankrijk tot vrede en eene goede verstandhouding mogt komen. Na eenige krachtige woorden van baron Gros, namen de gevolmagtigden den afscheid en gingen de aanwezigen uiteen.

— Volgens de *Bombay Standard* zijn de volgende twee verschillende lezingen in omloop nopens den dood van de koningin van Jhansi:

Het 8ste regement huzaren voerde eene charge uit tegen het vijandelijke kamp; de koningin als een ruiter gekleed, werd door een En-

gelsch soldaat van het paard geworpen. Toen zij op den grond lag, schoot zij tweemalen een pistool af op den huzaar, die niet wetende met wien hij te doen had, een karabijn op haar loste en haar doodde.

De andere mededeeling zegt dat de koningin, zoodra zij de Engelschen het kamp zag binnenkomen, een aanval gelastte. Twee honderd harer manschappen wierpen zich alstoen op den vijand, doch de meesten keerden weldra terug om te vlugten. Zij bleef echter met 50 ruiters op de plaats, doch sneuvelde op het oogenblik, dat zij deze op nieuw om zich heen wilde scharen. Zij droeg een gouden halssnoer ter waarde van 5000 p. st. Haar lijk werd door hare manschappen weggedragen en verbrand. Hare schoonzuster is op hetzelfde oogenblik als zij gestorven. Zij was de ziel van den opstand in dat gedeelte des lands.

— Men heeft de tijding ontvangen, dat de generaal Campbell overleden is.

— De Oost Indische Compagnie heeft eene meeting gehouden, waarop de toekomstige positie der maatschappij als handelsligchaam ter sprake kwam. Zoowel de president als andere leden erkenden, dat hun die toekomstige positie tot nu toe niet regt duidelijk was. Er werden overigens bittere klagten aangeven dat aan de Compagnie hare bibliotheek, haar museum, hare collectie antiquiteiten en andere herinneringen aan hare vroegere grootheid ontnomen waren. Over veertien dagen zal weder eene openbare vergadering gehouden worden, met het doel om aan sir John Lawrence een jaargeld toe te kennen.

— Tot leden van den nieuwen raad van Indie zijn gekozen de heer C. Mills, kapitein Shepherd, sir J. Weir Hogg, de heeren Ross Mangles, Elliott Macnaggten, W. J. Eastwick, H. Thoby Prinsep, sir Frederik Carrie, sir Henry Rawlinson en de generaal sir Robert Vivian.

— In de *City* hoort men reeds spreken van eene verlenging van den telegraafkabel tot den Stillen Oceaan. Volgens eene berekening, voorkomende in een ingezonden stuk in de *Times*, zouden de daartoe benoodigde kosten niet meer dan 100,000 p. st. bedragen, terwijl de lijn over de volgende stations zou moeten loopen: Van de zuidelijkste Kaap van Florida [die reeds met Londen in verbinding staat] over eene lengte van 119 mijlen naar Havana en van daar 155 mijlen verder tot Kaap St. Antonio. Vervolgens een draad van 158 mijlen naar de kust van Yucatan, 185 mijlen naar Belize, 145 mijlen naar Port Cortez, de noordelijkste haven van den Honduras-spoorweg, en van daar 200 mijlen verder naar de golf van Tonseca. Eene dépêche des morgens door de admiraliteit te Londen afgezonden, zou langs die lijnen nog voor den avond het Britsch eskader in den Grooten Oceaan bereikt hebben. Eene draad van Havana tot Kaap Cruz, op Cuba, [300 mijlen] en van daar onder zee door tot Jamaïca [120 mijlen] is in dit plan niet begrepen.

— Volgens berigten van Bardabos, gaan de zaken zeer voorspoedig op dat eiland en zijn 500 acres land voor 40.000 p. st. verkocht. De schatkist had een overschot van 29,250 p. st. en de suikeroogst bedroeg 50,000 vaten.

— Aan de *Morning Chronicle* wordt het volgende geschreven: Onder de plantagie- en slavenbezitters in Suriname zijn verscheidene Engelsche onderdanen. Als zoodanig verdient het meest de aandacht sir John Young, de tegenwoordige gouverneur der Jonische eilanden, welke betrekking hem in der tijd door lord Palmerston opgedragen is. Deze sir John bezit twee groote plantagiën; *Kent* en *Petersburg* genaamd. Op de eerste bevinden zich 239 slaven en 3 vrijen en op de laatste 292 slaven en almede 3 vrijen. Aldus is deze vertegenwoordiger eener regering en eens lands, die zich het meest op den voorgrond stellen als tegenstanders der slavernij, de eigenaar van 531 slaven in eene Nederlandsche kolonie. Het is onverklaarbaar, hoe men dezen ambtenaar, onder zulke omstandigheden, nog op zijn tegenswoordigen post als gouverneur der Jonische eilanden laat. Men maakt zich toch aan eene schending der Engelsche wetten schuldig, wanneer een Engelsch onderdaan in een vreemd land slaven houdt, en nog voor twee jaren zond de graaf Clarendon in dien zin eene circulaire aan onze consuls. Graaf Malmesbury, onze tegenwoordige minister van buitenlandsche zaken, weet zeer goed dat sir John Young een slavenhouder is, want in 1852 verzocht de laatste, door bemiddeling zijner agenten te Amsterdam, de heeren Gebroeders Wittering, dat, in geval de Nederlandsche regering de slaven emancipeerde, onze gezant zijne eischen op schadevergoeding, als die van een Engelsch onderdaan, zou mogen ondersteunen. Op deze onbeschaamde vordering gaf de graaf Malmesbury een verdiend antwoord. Hij zeide namelijk dat de Engelsche regering geene slaven als eigendom erkende, en zich zou schamen stappen ten gunste van een Britschen onderdaan te doen, die in een vreemd land slaven houdt. De op den slavenhandel betrekking hebbende officieële stukken van 1853 bevatten onder anderen ook deze dépêche. Wanneer men thans deze zaak, even als andere van dien aard, aan graaf Malmesbury betamelijk onder het oog bragt, zoo zou hij welligt stappen doen, om aan dit schandaal een einde te maken. Zooveel is intusschen zeker, dat sir John Young niet op zijn tegenwoordigen post mag blijven; doch het zou van den anderen kant onbillijk zijn, dezen slavenhoudenden baronet alleen te straffen. Ook aan andere zijner landslieden, die zich aan dezelfde schending schuldig hebben gemaakt, moet regt gedaan worden. Er zijn toch in het geheel 13 Engelschen die in Suriname plantagien en slaven ten getale van 2763 bezitten. Verscheidene, of welligt het grootste deel dier, Engelsche slavenhouders wonen in Suriname en beheeren hunne plantagien zelven.

— Met betrekking tot de proefnemingen met den atlantischen telegraaf tusschen Europa en Amerika deelt de *Volks-Zeitung* het volgende mede:

»Het leggen van den draad is gelukt, zoodat men nu door middel van den elektrischen stroom heen en weder kan seinen; doch om behoorlijk te seinen, zijn de telegrafische werktuigen ontoereikend, waarmede men nu proefnemingen doet. Om zich eene duidelijke voorstelling van den tegenwoordigen stand dier proefnemingen te maken, moet men het volgende in het oog houden: Wanneer men eene magneetnaald als een kompas plaatst, zoodat zij naar alle rigtingen kan draaijen, dan wendt, zoo als bekend is, de eene punt zich naar het noorden, de andere naar het zuiden. Laat men nu door de naald een elektrischen stroom gaan, dan zwenkt de naald, naar gelang der rigting van den stroom, naar deze of gene zijde, en keert niet eerder in haren vorigen stand terug, dan wanneer de stroom wordt afgebroken. Door middel nu van zulk eene naald kan men zeer goed teekens van het eene einde van den kabel naar het andere doen overgaan; dit gebeurt nu onafgebroken: een bewijs dat de kabel volkomen in orde is. Door een reeks dier teekens wordt het alfabet gevormd, en kan men dépêches schrijven. Maar zulk eene vrij bewegende naald, die slechts door het magnetismus tot hare rust terugkeert, zoodra de elektrische stroom niet op haar werkt, beweegt zich te lang heen en weder, alvorens zij volkomen stil staat en het geven van een tweede teeken mogelijk wordt, zoodat er veel tijd vereischt wordt om een geheel woord er mede te seinen. Nu heeft men in Engeland voor korte afstanden naaldtelegrafen ingerigt, zoo als die 25 jaren geleden te Göttingen door twee duitsche geleerden, Gaus en Weber, werden ingevoerd. Bij deze instrumenten staan de naalden spoedig genoeg stil en veroorloven zij dat men snel kan seinen; maar zij vereischten een sterken stroom, weshalve zij op groote afstanden, zoo als die tusschen den atlantischen kabel, niet te gebruiken zijn. De instrumenten, welke op dit oogenblik aan beide einden van den atlantischen kabel worden opgerigt, zijn geene hangende magneetnaalden, maar gelijken onze tegenwoordig algemeen in zwang zijnde apparaten, waarbij door den elektrischen stroom een week ijzer magnetisch wordt gemaakt, maar dat dadelijk de magnetische kracht verliest, zoodra de stroom ophoudt.

»Daar men nu in den laatsten tijd fraaije ontdekkingen heeft gedaan, om met zeer zwakke stroomen eene toereikende magnetische kracht te verkrijgen, zoo lijdt het geen twijfel dat men met zulke instrumenten langs de verre uitgestrektheid tusschen Amerika en Engeland zal kunnen seinen. De plaatsing dier instrumenten vordert weinig tijd en is welligt op dit oogenblik voltooid. Hoewel men nog niet snel seint en men in Amerika, volgens de laatste berigten, herhalingen en meer langzaamheid in het telegraferen verzoekt, zoo blijkt hieruit, dat er aan den kabel datgene gebeurt, hetwelk deskundigen hebben voorzien. Overzeesche draden namelijk verliezen niet dadelijk, als gewone draden, hunne elektrieke eigenschappen. De omstandigheid, dat zij met een isolerend gutta percha hulsel bekleed zijn, hetwelk door zeewater, een uitmuntende leider der elektriciteit omringd is, speelt een belangrijke en voor de telegrafie zeer nadeelige rol. Naar de berekening van Siewes te Berlijn, zullen er drie minuten worden vereischt om drie woorden met den atlantischen telegraaf over te brengen, terwijl men bij gewone lijnen gemakkelijk zestien woorden kan seinen, doch gewoonlijk slechts acht woorden seint. Volgens de laatst ontvangen berigten heeft men nog slechts veertig malen in de minuut stroom kunnen verkrijgen; doch aangezien men voor iedere letter verscheidene stroomen noodig heeft, zoo kan men met het tegenwoordig bestaande telegrafisch schrift naauwelijks drie woorden in de minuut geven. Voor het woord »Berlijn," b. v. zijn met het gebruik van het tegenwoordige telegraafschrift zestien stroomen noodig; er moet alzoo tusschen de eene letter en de andere eene korte pauze plaats hebben, die ten minste bij het woord »Berlijn" den tijd van vijf stroomen vergt; na elk woord moet men een langere rust nemen, die minstens eene tusschenpoozing van drie stroomen vereischt. Kan men nl. in de minuut slechts veertigmaal stroom verkrijgen, dan heeft men voor deze woorden: »ik ben gezond," daarbij de noodige pauzen gerekend, een geheele minuut noodig, en dit is inderdaad een euvel. Indien nu desniettemin de tegenwoordige kompagnie beweert, dat men zich met de snelheid van het seinen tevreden kan stellen, dan volgt hieruit, dat zij zeer bescheiden in hare verwachtingen is geweest of grootere verwachtingen levendig wil houden."

De volgende ontboezeming over het leggen van den atlantischen Telegraaf komt in de *Daily News* voor:

»Twee duizend mijlen kabel, die Brittannië met Amerika vereenigen, zijn slechts de zwachtels van het kind Telegrafie. *Ariels* taak, uit Shakespear's *Tempest*, is niet ten halve, zelfs

niet ten vierde afgegaan. De gordelriem van een rijk, waar de zon nimmer ondergaat, moet den loop van den lichtbol des daags volgen, en zal niet volledig zijn tot dat het oosten en het westen elkander ontmoeten en de koningin der zee het schitterend juweel wordt dat den elektrieken kring zamentrekt.

Het verschil in tijd tusschen Valentia en St. John, de twee digtst bij elkander gelegen uithoeken van Noord-Europa en Noord-Amerika, bedraagt 2 uren 50 minuten. Dus wordt eene telegrafische dépêche, die ten 11 u. 15 m. van Valentia-bay wordt afgezonden, te St. John ontvangen, wanneer het daar eerst 8 u. 25 m. is. De afstand tusschen de twee punten is $42\frac{1}{2}$ gr. lengte. Men heeft berekend dat eene dépêche, die des middags 12 ure te Petersburg wordt opgegeven, denzelfden dag 's morgens ten 7 ure reeds te New-York kan ontvangen worden. Bij deze gelegenheid wordt eene dwaling hersteld, die uit engelsche bron in bijna alle bladen is overgegaan. Er is nl. gemeld dat de eerste telegr. dépêche, die 's namiddags ten 1 ure van Ierland naar New-Foundland is afgezonden, aan het laatstgenoemde station heeft gevraagd hoe laat het daar was, en dat men na $1\frac{1}{2}$ uur het antwoord ontving dat het daar 8 uur 's avonds was. Aangezien nu New-Foundland $42\frac{1}{2}$ graad lengte westelijk van Ierland ligt, en de aarde zoo als men weet, van het westen naar het oosten draait, zal het daar op dat oogenblik 8 ure 's morgens zijn geweest, zoodat de dépêche te New-Foundland vier tot vijf uren *vroeger* werd ontvangen, dan zij te Velentia werd opgegeven.

Ter gelegenheid van een koncert op 14 Aug te Baden gegeven, heft een der bladen aldaar den kreet *weg met de Crinolines!* aan. In naam der toonkunst geschiedt dit nieuw en krachtig protest tegen de mode van den dag. Al de muziekminnaren moeten de afschaffing eischen van die vervaarlijke toestellen van het toilet der vrouwen, zoo als zij reeds sedert lang aandringen op het wegnemen van behangsels, tapijten en andere versieringen der koncertzalen die het geluid opvangen, de akoustiek benadeelen en voor een deel de uitwerking vernietigen, welke eene schoone stem of een door bekwame handen bespeeld instrument zou voortbrengen. Overigens neemt de crinoline zooveel plaats in, dat de heeren bijna van de koncertzalen uitgesloten zijn, en de dames zelve, die wat laat komen, genoodzaakt zijn aan den ingang of buiten in portaal of gang te blijven staan, de stoelen worden ingenomen door de eerste hoepels of kooijen die er zich van meester maken » Eindelijk kunt gij niet beseffen dames!" — dus gaat de steller van het artikel voort — » hoeveel nadeel uwe draagbare holen of spelonken aan de muziek berokkenen. Het geluid komt er in, maar gaat er niet weder uit; de toonen worden er in bedolven en gaan er in verloren. Soms vraagt gij waarom deze of gene zanger zich te nauwernood laat hooren, waarom die piano, die viool slechts een doffen klank, een gesmoord gemor van zich afgeven. De schuld ligt aan uwe zijden citadellen, aan uwe bergen van verschillende stoffen, aan uwe veertien rokken, aan uwe crinolines! In naam van de muziek weg met de crinolines!"

De omstreken der stad Lourdes waren in de eerste maanden dezes jaars het tooneel van gebeurtenissen die veel opzien baarden. De mare was verspreid, dat de Heilige Maagd er in eene grot aan zekeren knaap verscheen en dat er eene bronwel vloeide, wier water wonderdadige genezingen bewerkte. De grot werd in het oog der bevolking weldra een gewijd oord; tallooze bedevaartgangers begaven zich derwaarts, en de geheele omstreek geraakte in zulk eene opschudding, dat de politie noodig achtte maatregelen te nemen om den toevloed van menschen te stuiten. Thans heeft de bisschop van Tarbes eene kommissie benoemd, om onderzoek te doen naar de waarheid der verhalen welke omtrent de grot van Lourdes in omloop zijn. In de daartoe strekkende ordonnantie zegt de prelaat dat de uitspraak der kerkelijke overheid reeds voorlang ingeroepen is, maar dat hij eerst de opgewondenheid, welke door die verhalen ontstaan was, heeft willen laten voorbijgaan, en dat hij thans den tijd gekomen acht, om de zaak te onderzoeken met al de naauwkeurigheid en gemoedelijkheid, welke de kerk in vraagstukken van dien aard verlangt. De kommissie bestaat uit kerkelijke personen, en zal worden bijgestaan door hoogleeraren in de natuur- en scheikunde, aangesteld bij het seminarie van het bisdom. De kommissie is door den prelaat gemagtigd om getuigen onder eede te hooren; en het is haar dringend aanbevolen, deskundigen die haar met de kennis van de geneeskunde, de chemie, de natuurkunde, de geologie kunnen voorlichten, dikwerf in haar midden te roepen en te raadplegen. De betrekkelijke ordonnantie van den prelaat, gedagteekend 28 Julij jl., is in de Parijsche dagbladen te lezen.

Producten Handel.

Bij inschrijving verkocht.
Suiker. Den 30n. Sept, van pl. Lodewijksburg, 24 vaten a 11,80 ct.

Burgerlijke Stand.

Van den 24sten tot den 30sten September; zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 24sten Catharina Elisabeth Withen 30 jaren. Den 25sten, Marcus Willem Levij 30 jaren. Idem Abraham, zoon van wijlen David Hartogh en van Rebecca Abraham de Vries 6 maanden. Idem Juliana Mariautje van Bartelink 64 jaren. Den 28n. Henricus den Bieman 38 jaren, kanonnier 1e. kl. Idem, Albert, zoon van Marius Frederik Braam, en van Ludovica Francina Elisabeth van Knobbelsdorff 10 maanden en 2 weken. Idem, Henrietta Maria Mack 93 jaren. Den 29sten ... van Bazel n. g. 38 jaren, guide. Idem, Sipke Pieters Smits 25 jaren, hoornblazer bij de 1e. komp. van het bataillon veld artillerie. Den 30sten, Petronella Geertruida, van Negle 58 jaren.

Gedrukt bij **J. C. Muller Az.**

Het Abonnement is per jaar . . *f* 20—
» » voor zes maanden . » 11—
» » » drie » » 6—
Voor elk afzonderlijk nommer der Courant » —25
De prijs der Advertentien is per regel » —25